

Setkání na hranicích 1710 – 2010

Nepřesné vytýčení hranic při osidlování Krkonoš způsobilo vážné spory mezi majiteli jednotlivých panství, které vyústily v bitky, šarvátky, naschvály a nenávisť. Teprve na konci 17. století přiměl císař Leopold I. vyhlášením „lovecké, těžařské a stavební uzávěry“ krkonošské šlechty jednat o průběhu hranic. Dohodu stvrdili podpisem 6. dubna 1710. Vytýčení hranice na hlavním hřebenu mezi pány na jižní, tedy české straně hor a majitelem panství na severní, tedy slezské straně Krkonoš bylo dokončené právě před třemi sty lety 23. června 1710. Stejně tak se na průběhu a označení hranic se sousedy dohodli majitelé panství Maršov Valdštejnové a po nich sňatky navazující Schaffgotschové a Aichelburgové. Ovšem zásadní význam pro pozdější vývoj Krkonoš měla právě smlouva z roku 1710 uzavřená mezi Aloisusem Harrachem z Branné a Jilemnice, Wenzelem Morzinem z Vrchlabí a Antonem Schaffgotschem, majitelem slezské strany Krkonoš. Dohodnutá hranice je od roku 1748 i státní hranicí. Boje o rozlohy panství přinesly mimo jiné také stavbu kaple sv. Vavřince na vrcholu Sněžky, kterou nechal Christoph Leopold Schaffgotsch vysvětit 10. srpna 1681, nebo určení a vysvěcení pramene Labe 19. září 1684 na Labské louce iniciované Ferdinandem Bonaventurou Harrachem. Vytvoření poutních míst přispělo k zájmu lidí o hřebeny Krkonoš, obě místa dnes patří k nejvýznamnějším turistickým cílům v Čechách i v Polsku.

Třísetleté výročí „krkonošské mírové smlouvy“ nás přimělo připomenout význam krkonošské šlechty. Vždyť Schaffgotschové vlastnili severní stranu Krkonoš neuvěřitelných pět a půl století, Schwarzenbergové založili funkční lázně pod Černou horou, Aichelburgové přispěli k industrializaci Úpského údolí a rozvoji turistiky, Morzinové a po nich Czerninové stejně jako Harrachové zavedli moderní lesnické metody, které byly příkladem pro celou monarchii. V každém sídle v Krkonoších najdeme památky na jejich hospodaření. Proto jsme se v pracovním týmu okolo informačního centra a sezónních novin Veselý výlet rozhodli věnovat krkonošské šlechtě příští vydání Veselého výletu léto 2010 v nákladu pětapadesáti tisíc výtisků a ve spolupráci s občanským sdružením Hradní společnost Aichelburg a dalšími partnery uspořádat setkání potomků krkonošské šlechty. Nevíme, zda se někdy od podpisu smlouvy z dubna 1710 podobné setkání uskutečnilo, ale v posledních sedmdesáti letech jistě nikoliv. **Považujeme tuto příležitost za neopakovatelnou.**